

kunne drage os til Nytte. Man kan nu sige, at det, naar vi vente til disse Magter først have gjort deres Erfaringer, er for sildt for os at begynde derpaa, og det er rigtigt, men naar jeg skal udtale min Mening kort og godt, er det den, at, dersom den høitærede Krigsminister kunde og vilde paavise, hvilke Beløb han ønskede anvendte til offensive Torpedoer, og hvilke han ønskede anvendte til defensive, vilde jeg ubetinget stemme for, hvad han forlangte med Hensyn til de første, thi jeg troer, det er saa iøinesfaldende, hvad Nytte de active Torpedoer kunne bringe. Man har endog foreslaaet at forsyne Handelsflåde med Torpedoer, idet man har troet derved at give dem en vis Styrke selv imod Krigsflåde, og min Tiltro til disse active Torpedoer er saa stor, at jeg ikke vilde betænke mig paa at stemme for et Beløb til deres Anskaffelse, hvorimod jeg vil tage i Betænkning at stemme for de Beløb, som skulle tjene til rene passive Forhindringsmidler, om hvis Virkning jeg bestandig har stor Tvivl. Den høitærede Krigsminister yttrede nylig, at Torpedoer holdt Fjenden fra de Steder, hvor de ere nedlagte, og det er rigtigt, at, hvis de afværge, at Fjenden søger hen til de Steder, hvorfra han kunde tilføie os Skade, er deres Bestemmelse oplyst; det er da ligegyldigt, om de springe eller gjøre Fjenden Skade, thi det er ikke det, hvorpaa det her kommer an. — Hvad Skytset angaaer, maa jeg nu, ligesom tidligere, påafstaae, at det største og stærkeste Skytspaatvivlelig maa kunne anvendes imod Fjenden fra Land af den simple Grund, at man kun der kan anvende saa svært og langrækkende Skyt, som man kan støbe, fordi der altid er et fast Underlag, hvilket ikke kan havees paa Skibe, som have en temmelig begrænset Dæreevne. Derfor troer jeg, at Landforsvaret i Kampen mellem Skibe, og Landupaatvivlelig vil have Overvægten, hvilket ogsaa sees af Krigen i 1866, da to af de stærkeste italienske Skibe, udrustede efter alle Krigskunstens Regler, Dagen før det bekjendte Slag ved Lissa den 19de Juli, bleve meget ilde tilredte af et Fort, som laa i en Bugt, saaledes at de bleve aldeles utjenstdygtige, og ikke kunde deeltage i Kampen den 20de Juli. — Naar den

høitærede Krigsminister yttrede, at Fordelen ved Forterne hovedsagelig var den, at man vidste, at de laae paa Stedet, at de ikke først skulde sættes i Bevægelse, men at de strax vare beredte til at gjøre den Modstand, som kunde forlanges af dem, da forekommer det mig, at denne Sætning i og for sig er aldeles rigtig, skjøndt ærede Medlemmer fandt sig frapperede ved den. Et Fort er allerede ved sin Beliggenhed istand til at yde stor Modstand og at gjøre den Nytte, man ønsker af det, at sige, naar det er lagt paa rette Sted, og om den høitærede Krigsminister end ikke udtalte dette, er det dog ganske vist hans Mening, men jeg kan ikke nægte, at jeg, saalænge Forsvaret mod Landtiden er Intet, ikke kan indrømme den store Betydning, som tillægges Søforterne og hvad dermed staaer i Forbindelse. Dersom Landgrændsen var forsvaret eller kunde forsvares, og dersom der kun var Tale om at lukke paa den Side, som vender imod Søen, vilde Sagen have et ganske andet Udseende, men det er ikke Tilfældet. Saalænge Kjøbenhavn paa en længere Strækning kan angribes og desværre ogsaa overvældes fra Landtiden, vinder den Betydning, som tillægges Søforterne og de Forstærkningsmidler, som dertil høre. — Det ærede Medlem fra Præste (Scaventius) yttrede, at Sjælland var det eneste Punkt, som kunde — jeg veed ikke, om han ikke tilføjede sagde burde — forsvares, men dette troer jeg ikke er ganske rigtigt, hvad der imidlertid allerede er imødegaaet af det ærede Medlem for Odense Amts 5te Valgfreds (H. M. Petersen). Om jeg end ikke kan ansee Sjælland for at høre til de Landstrækninger, hvis Forsvar man tør haabe at kunne iværksætte, vil jeg dog sige, at jeg ikke vilde finde det ganske rigtigt aldeles at opgive Forsvaret for de andre Landsdele, nemlig Fyen og de andre Der, og alene at have Tanken henvendt paa Sjælland samt det vigtigste Punkt paa samme, Kjøbenhavn. Det vilde være en Art Falliterklæring for de Landstrækningers Bedkommende, som vi dog ogsaa have en Pligt til at forsvare, og navnlig troer jeg, at vi ingenlunde bør opgive Tanken om Forsvaret af Fyen, særdeleshed da haade denne Landsdeel og de øvrige omliggende Landsdele staae i saa nær Forbindelse med